

Nr 386

Av herr **Andersson, Torsten, m. fl.**, om visst anslag till företagareföreningarnas administrationskostnader.

(Lika lydande med motion nr 446 i Andra kammaren)

I olika sammanhang, inte minst i framställningar till riksdagen, har understrukits den stora roll våra företagareföreningar numera spelar som informativa organ såväl gentemot företagarsidan som gentemot kommunerna vid sidan av sin uppgift som förmedlare av lån till de mindre företagarna. Under diskussionerna kring de problem som man kan räkna med uppstår i anslutning till europamarknadens funktioner har också framhållits det ökande behovet av service från föreningarnas sida. Man anser med all rätt att företagareföreningarna måste ägna ökad uppmärksamhet åt marknadsundersökningar och exportfrågor och i samband därmed uppkommande eventuella samarbetsproblem mellan de mindre företagarna. En absolut förutsättning för att föreningarna skall kunna fylla dessa viktiga uppgifter är att man kan disponera tillräckliga penningmedel.

Under de senaste åren har emellertid de statliga bidragen till föreningarnas administration starkt minskats. Förutom att de direkta statsbidragen för ändamålet skurits ned har föreningarna frantagits den tidigare förmånen av räntefrihet på upplånade statsmedel under två år, och vidare har den ränta föreningarna har att betala till staten å dessa medel successivt höjts från tidigare 3,5 procent till nuvarande 4,75 procent. Föreningarna beräknas genom de ändrade ränteförhållandena enbart ha förlorat ungefär 1,7 miljon kronor. Resultatet härav har blivit att föreningarna tvingats att i mer eller mindre grad för administrativa ändamål ta i anspråk för risktäckningsändamål avsatta medel, varigenom föreningarnas möjligheter att möta eventuella förluster på lånerörelsen minskat.

Det måste anses vara allvarligt att företagareföreningarna på detta sätt tvingas ta i anspråk sina kapitalresurser för administrativa ändamål, när så många betydelsefulla uppgifter väntar på att bli lösta. Dessa försämrade ekonomiska förutsättningar leder till att föreningarna måste iakttaga en restriktivare bedömning av låneobjekten och kräva högre säkerheter, vilket i det långa loppet måste leda till betydande

men för den fortsatta lokaliseringen av företag till bygder som behöver en upprustning av sysselsättningsmöjligheterna. Kommerskollegium har uppmärksammat dessa förhållanden och har föreslagit att administrationsbidraget till föreningarna måtte utgå med 1,3 miljon kronor för nästkommande budgetår. Vi anser emellertid även den sålunda föreslagna höjningen för snävt tilltagen och ansluter oss på denna punkt till den mening som anförts av företagareföreningarnas förtroenderåd, som äskar 1,5 miljon kronor för ändamålet. Vi anser den höjningen vara väl avvägd som en första början till en upprustning av företagareföreningarnas administration och informativa resurser.

Med anledning av det sålunda anförda får vi hemställa,

att riksdagen med ändring av Kungl. Maj:ts förslag måtte för budgetåret 1961/62 under anslaget Bidrag till företagareföreningar m. fl. anvisa 1,5 miljon kronor till företagareföreningarnas administrationskostnader.

Stockholm den 26 januari 1961

Torsten Andersson

T. V. Mattsson

Ernst W. Olsson

Sven E. Sundin